

SEZĂTŌAREA

Revistă pentru literatură și tradițiuni
populare.

Anul III No. 11 și 12 — 1896.

DIRECȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ÎN FĂLTICENI

FĂLTICENI

Tipografia și Librăria M. Saidman

C U P R I N S U L

Bibliografia folklorului român	<i>Artur Gorovei</i>
Români în cîntecele populare bulgărești	
I. Rada Valaha	<i>G. Mărculescu</i>
Datul cu bobii	<i>T. Bălășel</i>
Tradițiuni populare din Bucovina : IV.	
Prorocia despre Ștefan cel mare, V. Isvo- rul vindicător.	<i>Ilie Veslovschi</i>
Sufletul	<i>M. Lupescu</i>
Formule de eliminare	<i>Artur Gorovei</i>
Tradiții populare : Casa, Carul, Stîncă u- riașă pe malul Bistriței	<i>S. Mihăilescu</i>
Plugușorul	<i>M. Lupescu</i>

Rugăm pe colaboratorii noștri să ni trimeată mai din timp materialul ce mai aū adunat, spre a-l putea pregăti pentru volumul al IV-lea. — Orî ce corespondență se va adresa, ca și în trecut, D-lui *Artur Gorovei*, Directorul Revistei, în *Folticeni*.

Bibliografia folklorului român.

(urmare)

Bartoš Fr. : Dialektologie moravská (Dialectologia moravă), I. 1886.

— Lid a národ (Popor și națiune); Velké Meziříčí, 1883.

— Moravské Valašsko, kraj a lid (Valahia moravă, ținut și popor), in *Osvěta*, 1880, 369.

— Naše děti (copiii noștri), 1888.

— Moravsky lid (Poporul morav), 1892.

— Moravská svatba (Nunta moravă), 1892.

— are cintece valahe în lucrările sale: *Nové nár. písně moravské* (nouă cintece pop. morave) 1882, și *Národní písně moravské* (Cintece pop. morave), 1889.

— Články (schife) in *Časopise Matice Moravské*, in *Česky lid*, *Obzoru* și altele.

Bayer Fr. : Nové valašské pohádky a pověsti z okolí roznovského (Nouă basme și povești valahe din împrejurimea orașului Roznov), in *Světovzor* 1874, 535.

— Valašské nár. pohádky a pověsti [Basmе și povești pop. valahe], Kroměříž 1874.

— Moravští Valaši (Valahii din Moravia), in *Iary věk* 1883.

Bayer Fr. : Moravští Valaši (Valahiř moravř), in *Beseda olomůcká*, 1874.

— Radhoř, sbřrka val. nřrodnřch přsnř z Roznovska [Radhoř, culegere de cintece pop. din řinutul de Roznov]. Praha 1874.

— Nřrodní pověry a obyčejje v okolí roznovském na Moravě (Superstiřiuni ři obiceiuri pop. din imprejurimea oraşului Roznov in Morăvia), in *Časopis Matice moravřhě*, 1875, 83.

— Ieşte některé nřr. pověry a obyčejje v okolí roznovském (Incă cîteva superstiřiuni ři obiceiuri pop. in imprejurimea oraşului Roznov] in *Koleda* 1876, 213.

— Roznov (monografie), 1878.

— Valařské nřr. pohřdky pro mlřdez (Basmes populare valahe pentru tinerime), 1875.

— Člřnky (schřře) in revistele: *Koleda*, *Svřtozor*, *Beseda*, *Obrazy zivota*, *Časopis Matice Moravřkě*, 1874-94.

Brun Jules : Sept contes roumains. — Paris, Firmin Didot, 1894.

Brzobohaty F. : Valaři a jejich průmysl (Valahiř ři industria lor) in *Kvřty*, 1866, 271.

— Valařská hudba vřnoční (Muzica de crăciun la valahiř) in *Kvřty*, 1866, 212.

Bubela-Vřlek : Průvodce po umělecké a valařské nřrodopisné vystavě na Vsetřně (Călăuza prin expoziřiunea artistică ři etnografică valahă in Vsetin); Vsetin, 1892. (Critică in *Česky lid*, 1893, 81.

Cizmăr I. : Obchřzka Valachř ve Vizovicich na Moravě (Colindarea valahilor in Vizovice din Moravia) *Česky lid*, 1896, 188.

Domlupil Ed. : Paměti města Val. Meziričí a mřstečka

Krasna (Letopisițile orașului valah Mezirici și ale orașelului Krasno), 1877.

— Dopisy z Meziríčí nad Bečvou o národop. vystavě. (Scrisori din Mezirici pe Bečva despre expoziția etnografică) în *Opavsky tydenník*, 1892.

Hasdeu, B. P.: Cărțile poporane ale Românilor în secolul al XVI-lea și legătura lor cu literatura poporană cea nescrisă. Studiu de filologie comparativă. Buc. 1879.

— Obiceiele juridice ale poporului român (programa). București 1878.

Hillmer: Volksthümlicher Glaube und Brauch bei Geburt und Taufe in Siebenbürgen. — Hermannstadt, 1887.

Hintescu, I. C.: Cîntece de irozî la nașterea Domnului Isus Christos, împreună cu cîntece naționale. — Brașov, 1876.

— Intimplările lui Picală. — Brașov, 1876.

— Proverbele Românilor. — Sibiu 1879.

Hodoș Enea: Poesii populare din Bănat. — Caransebeș, 1892.

Horák A. Valašska suširna (clădire de uscarea valahă) în *Časopis Musea olomúckého*, 1893, 24.

H. V. Isou-li moravští Valaši původu rumunského? (Valahii moravi sînt ei oare de origină romînească?) în *Časopis Musea olomúckého*, 1886, 39.

Iarku Dimitrie: Efemeride saŭ Românul glumeț. — București 1875.

Iarnik I. U. Spachliches aus rumänischen Volksmaerchen. — Wien, 1877

Jarnik și Bârsanu Doine și strigături din Ardeal. — București 1885.

Ioneanu G. S. Mica colecțiune de superstițiile poporului român. Buzău 1888.

Ispirescu P. Legende sau basmele românilor, ghicitori și proverburî, cu o întroducere de B. P. Hasdeu, adunate din gura poporului, scrise și date la lumină de un culegător tipograf. Buc. 1872 (partea I); 1874 (p. II. fasc. I); 1876 (p. II, fasc. II).

— Legende sau basmele românilor, adunate din gura poporului. București 1882.

— Basme, snoave și glume. Craiova, 1883.

— Snoave sau povești populare, adunate din gura celor ce știu multe. București 1873 (broșura I); 1874 (broș. II); ed. II, 1879.

— Jucării și jocuri de copii. Sibiu, 1885.

— Pilde și ghicitori. Buc. 1880.

Kameníček F. Začínací kniha roznovská (Carte de afurisanii din Roznov] în *Česky lid*, 1893, 674.

Klavana I. Vajíčka valašska (ve čl. Kraslice moravské) (Oua roșii valahe, în articolul «Kraslice moravské») în *Česky lid*, 1893, 485.

Koizebue Rumänische Volkspoesie. Iassy, 1853.

Kozeluha Fr. Kytice z nár. písní valašských (Buchet din cîntece pop. valahe), 1873.

Kremnitz Mite Rumänische Märchen. Leipzig, 1882.

Kríz A. Mezi Valachy (Între Valahî), în *Ottův slovansky kalendár* 1889, 119.

Kulda B. M. Národní pověry a obyčeje z okolí roznovského na Moravě (Superstițiuni și obiceiuri din împrejurimea orașului Roznov în Moravia) în *Časopis Matice Moravské*, 1870, 91, 123, 187; 1871, 37, 137, 188.

Lesviodax G. Tălcuirea visurilor. Buc. 1836. Alte ediții: 1845, 1847, 1853, 1858, 1866.

— *Filosofia babelor.* Buc. 1847.

Lupaşcu D. *Medicina babelor.* Adunare de descîntece, rețete de doftorii și vrăji băbești. Buc. 1890.

Maiorescu I. *Itinerar în Istria.* Buc.

Măldărescu I. *Din șezători.* Basme. Buc. 1889.

Mangiuca S. *Călindariu iulian, gregorian, și poporal român pe 1882.* Oravița, 1881; pe 1883, Braşov, 1882.

Marian S. Fl. *Poesii populare din Bucovina.* Balade române, culese și corese. Botoşani, 1869. Ed. II: *Poesii populare române, adunate și întocmite.* 2 vol. Cernăuți, 1873—75.

— *Tradițiuni populare române.* Sibiu, 1878.

— *Chromatica poporului român.* Buc. 1882.

— *Ornitologia poporană română.* Cernăuți, 1883 (2 volume).

— *Descîntece populare române.* Suceava, 1886.

— *Nașterea la români.* Studiu etnografic. Buc. 1892.

— *Nunta la români.* Studiu etnografic. Buc. 1892.

— *Inmormîntarea la români.* Studiu etnografic. București 1892.

— *Vrăji, farmece și desfaceri.* Buc. 1893.

— *Satire populare române.* Buc. 1893.

Mariencescu At. M. *Poesia populară.* Balade. Pesta, 1859; ed. II, 1867.

— *Poesia populară.* Colinde. Pesta, 1859; ed. II. București 1861.

— *Steaua maghilor, sau Cîntece la nașterea Domnului Isus Christos.* Biserica-Albă, 1875.

Marienescu At. M. Cultul păgîn și creștin. Tom. I: Serbătorile și datinele romane vechi. Buc. 1884.

Mawr. Roumanian fairy-tales and legends. London, 1881.

— Proverbele românilor. London-Buc. 1882.

Mindrescu S. C. Literatură și obiceiuri populare din comuna Rîpa-de-jos, comitatul Mureș-Turda [Transilvania]. București 1892.

— Doina, conferința ținută la Ateneul din Birlad. Birlad, 1893.

Müller Fr. Siebenbürgische Sagen. Hermannstadt, 1857; ed. II, Wien, 1885

Munteanu Ștefan. Doine și strigături, culese din gura soldaților români din țara Ardealului. Brașov, 1891.

Noua colecțiune de basme și ghicitori ale românilor și explicarea viselor. Pitești, 1871.

Obedenaru, Dr. M. G. Texte macedo-române, basme și poezii populare de la Crușova. Publicate după manuscrisurile originale, de prof. I. Bianu. Buc. 1891.

Odobescu A. Scrieri. Buc. 1892. (În volumul I are: Cîntece populare în raport cu țara, istoria și datinele românilor, p. 179-192, și Răsunete ale Pindului în Carpați, p. 193-236).

Onișor Victor. Doine și strigături din Ardeal; partea I. Iași (colecția Șaraga).

Oprescu Teodor. Melodii naționale române, cînturi și danțuri populare originale, culese și notate. Buc. 1878.

Orații, cîntece populare și basme. Ed. III. Craiova 1876.

Orațiuni ținute la nunțile țărănești, sau bine-cuvîntările tinerilor ce se însoară. Buc. 1877.

Pann Anton. Culegere de proverburî sau povestea vorbeî. Buc. 1847; ed. nouă 1889, 1895.

— Spitalul amorului sau Cîntătorul Dorului. Buc. 1850-51, 6 broșurî; II ed. 1852.

— Poesii deosebite și cîntece de lume. Buc. 1831.

— O șezătoare la țară sau călătoria lui Moș Albu. Buc 1851-52. Alte ediții posterioare în Buc., precum și Craiova, 1890; Brașov, 1894.

— Cîntece de stea. Buc. 1830.

Peck Ed. Valašské nár. písně a říkaldá (Cîntece și zicătorî pop. valahe) Brno, 1884.

— Iména a vyznám některých rostlin v nár. podání lichu valašského (Numiri și sensul cîtorva plante în tradițiunea poporului valah) în *Časopis musejního spolku v Olomouci*, 1888, 11.

— Lid na Vyzovsku (Poporul în ținutul „Vyzovsko“) în *Časopis musejního spolku v Olomouci* 1894 și 1895.

Petrescu Crușoveanu. Mostre de dialectul macedo-român. Basme și poesii populare. Buc. 1881.

Philippide A. Caracterul, proprietatea și familia : I după poezia populară, II după actele publice. Iași, 1881.

Pompiliu Miron Balade populare române. Iași, 1870.

Popescu C. Legendele Oltului, conferință ținută în Craiova. Buc. 1892.

Popescu N. D. Carte de basme. Culegere de basme și legende populare. Buc. 1892, vol.

Remeš B. Průvodce po Bezkydách a mor. Valašsku (călăuza prin Bezkydy munții) și Valahia moravă), 1895.

Reteganul, I. Pop. Povești ardelenesti, culese din gura poporului. Brașov, 1886—88.

— Cărțile săteanului român. 1882, 1886.

Reteganul I. Pop : Trandafiri și viorele. Poesii populare, culese și ordinate. Brașov, 1885; II ed. Gherla, 1891.

— Cine nu știe striga, citească cartea asta, adică *Chin-itură*, de cari strigă feciorii în joc, adunate din popor. Gherla, 1891.

— Țigani, schiță istorică. Blaj, 1886.

Roman R. Radu. Buc. 1878 (E un basm «Fata fără trup» versificat).

Românul glumeț. Basme, legende, tradițiuni populare, orațiuni de anul nou și de nuntă, cîntece populare vechi, ghicitori, povestea vorbeii sau proverburii, etc. Partea I. Proverburii și ghicitori. Buc. 1874.

Rudow. Verslehre und Styl der Rumänischen Volkslieder. Leipzig, 1886.

— Rumänische Volkslieder. Leipzig, 1887.

Săulescu M. N. Poesia populară la români și la cîteva din popoarele vecine. Conferință. Craiova, 1881.

Sbiera I. Povești populare românești, din popor luate și poporului date. Cernăuți 1886.

— Colinde, cîntece de stea și urări la nunți. Cernăuți, 1888.

Schmidt. Das Jahr und seine Tage in Glaube und Brauch der Rumänen. Hermannstadt, 1866.

Schott, Artur u. Albert. Walachische Märchen, mit einer Einleitung über das Volk der Valachen und einem Anhang zur Erklärung der Märchen. Stuttgart u. Tübingen, 1845.

Schuchardt. Ritornell und Terzine. Halle, 1875.

Schuller K. I. Ueber einige Merkwürdigen Volkssagen der Rumänen. Hermannstadt, 1857.

— Kolinda. Eine Studie über rumänische Weihnachtslieder. Herm. 1860.

Schwarzfeld M. Poesii populare colecția Alecsandri, sau cum trebuiesc culese și publicate cîntecele populare. Iași 1888.

— V. Alexandri sau meșterul drege-strică și apărătorii săi. Craiova, 1889.

— Anecdote populare române cu privire la Evrei. București 1889.

— Evreii în literatura pop. rom. Buc. 1891.

Sevastos Elena. Nunta la Români. Studiu istorico-etnografic comparativ. Buc. 1889.

— Cîntece moldovenești. Iași, 1888.

— Povești. Iași (Colecția Șaraga).

— Anecdote poporane. Iași [Colecția Șaraga].

Sima al lui Ion. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frămîntări de limbă. Sibiu, 1881.

Slavici I. Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen und der Bucovina. Wien, 1881.

Slavičinsky I. M. Vlk Krampotů, povídka ze života lidu valašského psaná dialektem, v níž zoyky a obyčeje lidu se vypisují (Vlk (Lupul) Krampotů (O povestire din viața poporului Valah, scrisă în dialect, în care se descriu datinele și obiceiurile poporului), 1892.

Sloboda Dan. Něco ze života lidu valašského (Ceva din viața poporului valah) în *Brněnsky týdeník*, 1848.

— Schițe în *Moravské národní noviny*, în almanahul *Koleda* și aiurea.

Speranță T. Anecdote populare. Buc. 1889.

— Alte anecdote populare. Buc. 1892.

— Tot anecdote populare. Buc. 1893.

Stamati C. Pepelea sau tradițiunii naționale românești. Iași, 1858.

Stăncescu D. Basme culese din popor. București 1885 ; II ediție 1892.

— Snoave sau glume populare. Buc. 1892.

— Alte basme. Buc. 1893.

Stănescu Aradanul E. B. Proza populară. Povești, culese și corese. Tom. I. broșura I. Temișoara 1860.

Sušil Fr. are multe cintece valahe în lucrarea sa : «Moravské národní písně» (Cîntece populare morave) 1860.

Șăineanu L. Ielele, studiu de mitologie comparativă. București 1886.

— Les jours d'emprunt ou les jours de la vieille. Paris-Leipzig, 1889.

— Istoria filologiei române. Studii critice, cu o prefață de B. P. Hasdeu. Buc. 1892.

— Basmele române, în comparațiune cu legendele antice și în legătură cu basmele popoarelor învecinate și ale tuturor popoarelor romanice. Studiu comparativ. (Operă premiată și tipărită de Academia Română). Buc. 1895.

Tálsky I. Názvy ptáků z mor. Valašska (Numiri de păsări din Valahia moravă) în *Časopis Musea Olom.* 1886, 75.

Teodorescu G. Dem. Petrea Crețul Șolcan, lăutarul Brăilei. — București 1884.

— Noțiuni de Colindele române. Buc. 1889.

— Poesii populare române. Buc. 1885.

Urechiă V. A. Legende române, adunate și adnotate. București 1890.

Václavek Matouš: Dějiny města Vsetína a okresu vsackého (Istoria orașului Vsetin și a districtului numit «Vsaťki»), 1881.

— Několik pohádek a pověstí z mor. Valašska (Cîteva basme și povești din Valahia moravă), Val. Mezirůf, 1883.

Václavek Matouš Hejtmanství valašsko-meziríčské (Districtul Val. Mezirici), Val. Mez. 1883.

— Moravské Valašsko (popis) (Valahia moravă (descriere), Trebič, 1887.

— Pohádky a pověsti z mor. Valašska (Basmé, și povești din Valahia moravă), Nové Město n. Metují, 1888-89.

— Valašská svatba (Nunta valahă), Telč, 1892. (Criticită în *Česky lid*, 1893, 203).

— Valašské pohádky a pověsti (vybor) (Basmé și povești valahe (alegere), Velké Mez. 1894.

— Moravské Valašsko, I (lidopisné obrazy) Valahia moravă, I (chipuri etnografice), Vsetín 1894. (Criticat în *Česky lid*, 1894, 445 și *Naše Doba*, 1894, 786].

— Obrazy ze života bývalých cechů řemeslnických na Vsetíně (Chipuri din viața foastelor bresle de meseriași la Vsetin), Vsetin 1894 [Crit. în *Česky lid*, 1895, 348.]

— Z národopisných studií o Valašsku (Din studií etnografice despre Valahia) în *Česky lid*, 1892, 569.

— Zrna valašska [Grăunți valahi], în *Č. lid*, 1893, 596.

— Národopisná vystava na Vsetíně, referuje M. V. (Expozițiunea etnografică în Vsetin, raportul lui M. V. (în *Česky lid*, 1893, 221, 435.

— Pohřební obycěje na mor. Valašsku (Obiceiurile la înmormântare în Valahia moravă), în revista *Světozor* 1883, 260.

— Některé zvyky, obycěje a pověry výroční na mor. Valašsku, zvl. na Vsacku (Cîteva datine, obiceiuri și superstițiuni anuale în Valahia moravă, cu deosebi în ținutul Vsařco) în *Sborník Valašského Musea ve Valašském Meziríči* 1884, 10.

— Poddanství a robota na Vsacku (Iobăgia și claca în jînutul Vsațco), în *Časopis Matice Moravské* 1881, 162.

— O kroji na Valašsku (Despre portul în Valahia) în *Časopis musejního spolku v Olomouci*, 1884, 110.

— Moravské Valašsko (Valahia moravă), în *Budečská zahrada* 1883, 140.

— Dozinky na mor. Valašsku (Serbătoarea secerișului în Valahia moravă), în *Slovansky sborník* 1885, 334.

— Něco z duchovního života mor. Valachů (Ceva din viața intelectuală a Valahilor moravi), în *Světlozor* 1888, 211.

— Iména osobní (prjmení) na mor. Valachů (Nume de persoane (de familie) în Valahia moravă), în revista *Valašské hlasy* n. 22.

— Doba vánoční na mor. Valašsku (Vremea de Crăciun în Valahia moravă), în *Časopis Matice Moravské* 1891, 224.

— Z pověr lidu valašského (Din superstițiunile poporului valah), în *Časopis musea v Olomouci*, 1891.

— Pohřební slavnosti na Valašsku (Solemnități de înmormintare în Valahia), în *Vesna*, 1893.

— Obrázky folkloristické z mor. Valašska (Schیțe folcloristice din Valahia moravă), în *Časopis musea olomúckého*.

— are și alte schیțe în *Časopis Matice Moravské*, în *Obzor brněnsky*, în *Opavsky týdeník*, în *Květy mládeže*, etc. cu title: Superstițiuni, cîntece, prognostice de vreme, proverbe, zicători, etc. Despre chîndisiturî valahe, despre sălășluirea oilor. etc. În dicționarul boem al lui Kott a trimis peste 5000 cuvinte și locuțiuni morave, dintre cari cel puțin jumătate sînt valahe.

— În dicționarul de conversațiune al lui Ott a scris despre lucrurile valahe.

Válek Jos. Valašské písně „o dozatěj“ ze Vsacka na Mo-

ravě (Cîntece valahe la serbarea secerișului în Vsařco în Moravia) în *Ceský lid*, 1895, 15.

— Valašsko na Národopisné vystavě československé v Praze 1895 (Valahia în expozițiunea etnografică cehoslavă din Praga 1895), în *Světazor*, 1895.

Vitásek I. R. Ríkani při hodování svatebním z Trojano-
vic u Frenštátu (Orații la ospețele de nuntă din Troja-
novice lângă Frenstat), în *Gasopis musea olomúckého*, 1895.

Vizoly. Sprichwörter der rumänischen Volkes. Pancsova,
1883.

Vulpian D. Poesia populară pusă în muzică. Buc. 1886.

Weigand Gustav. Die Aromunen, ethnographisch-philolo-
gisch-historische Untersuchungen über das Volk der soge-
nannten Makedo-Romanen oder Zinzaren. Zweiter Band :
Volksliteratur der Aromunen. Leipzig, 1894.

Wlislöcki (Dr. Heinrich von) : Aus dem Leben der Sieben-
bürger Rumänen. Hamburg, 1889.

X. X. X. Guguțel, fiul vicleanului Meșter-Perdaf. Galați (?)

Zanne J. A. Proverbele românilor din România, Basara-
bia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia. Proverbe, zi-
cători, povățuirii, cuvinte adevărate, asemănări, idiotisme și
cimilituri, cu un glosar româno-frances. vol. I. Buc. 1895.

În alcătuirea acestei părți a *bibliografiei folklorului ro-
mîn*, am avut cel mai mare ajutor de la savantul profesor
de la Universitatea din Praga, Dr. *Ioan Urban Iarnik*, bi-
ne cunoscut prin lucrările sale asupra limbii și a literatu-
rei rominești. D. Iarnik a bine-voit să-mi comunice toată
bibliografia folklorului valahilor din Moravia, acei romni
slavizați, cari locuiesc astăzi în una din provinciile

Moraviei, numită *Valasca* ¹⁾. — Trecură se vede, această parte a bibliografiei cuprinde și cea ce s-a publicat, prin felurite reviste din Moravia și Boemia, asupra valahilor din Moravia, așa că bibliografia folklorului lor este completă.

Terminând această primă parte a încercării de față, aduc sincere mulțumiri D-lui Iarnik pentru neprețuitul ajutor ce a bine-voit a-mi da. ²⁾

Artur Gorovei

1) A se vedea și studiul D-lui T. T. Burada: O călătorie la Români din Moravia, publicat în Arhiva din Iași, an. V. 1894.

2) Din pricină că în tipografia unde tipărim Revista, lipsesc unele caractere speciale alfabetului coh, am fost nevoiți să ne servim de caractere obișnuite în tipografie. Cititorii cari cunosc limba cohă, vor corecta singuri neajunsurile.

Romii în cantecele populare bulgăreşti

I. Rada Valaha ¹⁾

Frumoaso Rado Valaho !
 Trec Tatarii prin sat ;
 întregul sat ese
 să privească pe negrii Tatarî.
 Şi alba Radă ese
 să privească pe negrii Tatarî.
 Trecură paşnic cu toţii ;
 dar un proclat de Tătărel,
 nu trece paşnic,
 ei întirzie jucindu-se cu calul
 şi ripeşte pe Rada Valaha.
 Iar biata mamă a Radei
 mergea şi ea după ea
 şi alerga şi striga :
 —Rado, frumoasă fată,
 cind te-l duce
 în ţara tătărească
 dacă o să ajungi boiarcă (bogată)
 să-mi trimeşti un buchet
 legat cu mătase albă,
 alb să port pentru tine.
 Dacă-o să ajungi săracă,
 să-mi trimeşti un buchet
 legat cu mătase neagră,
 negru să port pentru tine.

Cind s'a dus acolo
 în seraiul împărătesc
 însuşi împăratul a întimpinat-o,
 care i-a dat un măr de aur
 şi a grăit Radei :
 «Frumoaso Rado Valaho,

primeşte mărul de aur,
 bate în poartă de trei ori ;
 dacă poarta s'o deschide
 o să fii împărăteasă ;
 iar dacă poarta
 nu s'o deschide,
 o să fii roabă.»

Rada Valaha ascultă
 şi primeşte mărul de aur :
 a ridicat mărul de aur
 şi nici n-a apucat să-l azvirle
 şi poarta s-a deschis
 Atunci împăratul bucuros
 rugă pe Rada Valaha
 să se urce în cerdac,
 şi-o pofti pe scaun.
 Ajuns-a pe urmă Rada împărăteasă
 şi după trei ani a născut un băct.
 Atunci a zis împăratului :
 «Impărate, stăpîne,
 eū am o mamă bătrină ;
 cind a fost să viū,
 mama mi-a spus
 că dacă o să fii roabă
 să o vestesc ea să mă jelească vie ;
 de-oīū fi împărătească
 să'ī trimet alb
 pentru mine să poarte.
 Iar împăratul i-a zis :
 «Frumoaso Rado Valaho
 de ce nu mi-ai spus
 că ai o mamă bătrină,

1). Bulgarii (poporul) numesc pe românii valahi — vlasi ; ţara românească : valahia — vlašco ; zuaesl li vlaški ? — ştil româneşte?. În cantece populare ţara românească e numită : vlašcoto i bogdanscoto zemia — pământul vlăhesc şi bogdănesc.

ca de mai de mult
 să te fi trimes la ea
 să te arăt.
 S-a pregătit un car de aur

și Rada Impărăteasa
 s-a urecat în el
 și s-a dus la măsă.

Din : *Bălgarski narodni pesni (cîntece populare bulgărești) Sofia 1891.*

Tradus de G. Mărculescu

Datul cu bobii.

Dacă vr'unei mueri i s-a întimplat să i să facă vr'un semn, să i să bolnăvească bărbatul, vr'un copil său vr'un dobitoc din curte, și altele, aleargă la băbăreasa care o știe mai meșteră de dat cu bobii, care să-i spue din fir până în ață ce are să i se întimple, de ce boală suferă ea, bărbatul, copilul său dobitocul; de unde vine boala și paguba; de nu cumva e de la vr'o dușmancă dat, orî *din sfinte*, orî *din Ele*, *din Rusaliu*, *bîntueli de zmeu*, de vrășmaș, poceli, etc. etc.

Băbăreasa ia un *taler*, un *cîrpător*, un *cîur*, orî o *masă*, pe pat, întinde 41 de boabe de porumb pe ele, cere un semn de la bolnav (d'o fi om, din briu, bete, cămașă, păr, etc.; d'o fi dobitoc, păr) îl pune în bobii, și amestecîndu-i, îi dăscintă ast fel, *căscînd* adesa:

Voî patru-zăci și unu dă bobii,
 Voî patru-zăci și unu dă frați¹⁾
 Cum știți să 'ncolțiți
 Să răsăriți
 Lumea s'arăniți,
 Așa să-m știți dă știrea (cutăruia):
 Dă s'o lecui,
 Dă s-o tămădui

1) Boabele trebuie să fie toate dup' un porumb.

Să-m dați în frunte pă cinci
 Și la inimă trei bobî
 Și-n prag colac și bucurie
 Să știu biue că să lecuește ;
 Dacă nu s-o tămădui,
 Nu s-o lecui,
 Să-m dați în frunte pă noauă
 Și la inimă un bob
 Și 'n prag să vă tăiați
 Să știu bine că nu să lecuește,
 Cum bine știți,
 Așa să-m ghiciți.

Apoi face cruce de trei ori cu mina asupra bobilor, îi face trei dăspărțituri și lapadă cite patru boabe din fiecare dăspărțitură, și restu de un bob, doi, trei sau patru îi pune la rind făcînd un rind de trei grămezi, coprinzînd fiecare grămadă de la 1—4 boabe; dăsparte restul în trei alte grămezi, până dă trei ori.

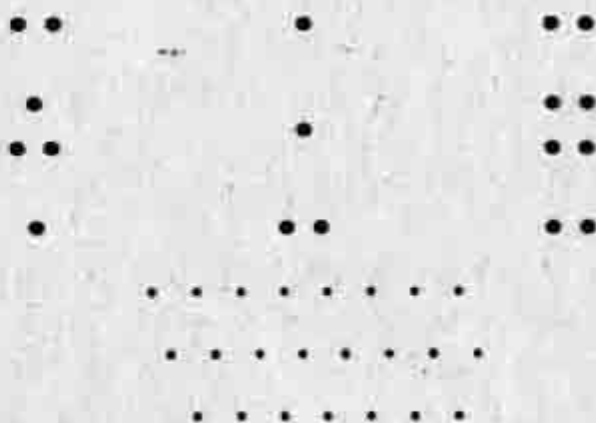
Iată un model dă bobî pă noauă :

Fruntea	••	••	••
		••	•
Inima și bucurii :	••	••	••
	••	•	••
Pragul :	••	•	••
			••
Restul :		••••••••	
		••••••••	

Aici de și e speranță la inimă, fiind trei bobî, totu și boala e grea și anevoe de vindecat, fiind în frunte noauă bobî; „să să caute ca are un leac” zice baba. *Inima* sînt cele trei boabe din mijloc *Bucuria* sînt cele două și trei boabe din dreapta și stînga inimii. Cele din dreapta sînt bucurii bărbătești, cele din stînga femeestî. Pragul are multă zibavă aici fiind patru bobî în dreapta, trebuie să trea-

că deci vreme multă până să să facă sănătos. Bucuriile femești is mai multe dă cît cele bărbătești. Are, deci, mai puțină nădejde popa de cît soția, mama saŭ sora bolnavului.

Iată un alt model de bobî pă cincî :

Aici, de și e inima furșită, de zăcere multă, poate, dar să scoală, căci bobii aŭ dat bine, ișind în frunte pă cincî. Popa văzîndu-l slab are multe bucurii, dar și mama saŭ altă femeie are tot multă bucurie văzîndu-l că-î dă în dă-bine.

Cînd să dă cu bobii la partea femeecă, lucrurile din partea dreaptă pot fi și ale soțului.

Cînd să dă cu bobii pentru venirea cuiŭa, bobii din prag arată zibava pînă să vie ; boabele de la inimă arată cum vine : trist saŭ vesel.

Bobii pot eși și altfel de cît în cele două exemple de sus, fruntea însă nu poate fi de cît pe cincî și pe noauă.

Cărturărese între sătence nu sînt de cît foarte rar cite-o țigancă.

Spunîndu-î formele boalei, băbăreasa poate ghici ce fel de boală are pacientul, și-î descintă dîndu-î și buruene, saŭ recomandîndu-î cite ceva de la spițarie.

T. Bălășel

Handwritten note: În ce lucruri se poate să se gîndească (cu secol
16-17-18-19-20)

Tradiţiuni populare din Bucovina

IV. Prorocia despre Ştefan cel mare.

Se spune că într'o zi frumoasă de vară, Ştefan cel mare pe cînd era de tot tînăr, părăsi cetatea părinţească din Suceava şi merse călare cătră oraşul Siret, ca să vadă stî-nile care se aflaū pe şesul *Horaiţa*, şi fiind Ştefan trudit, se puse la odihnă sub umbra unui stejar. Din stejar eşi o năluca (spirit) bătînd în palme şi rîzînd în lohot; în acelaş timp se întunicase ceriul, tuna şi fulgera de-şi era groază. Un trăsnet îngrozitor detună stejarul, şi numai şandurî sări din trupina lui. Năluca însă nu era detunată, ea bătu iaiăş în palme, rîzînd mai tare de cit înainte. Ştefan, apucă arcul şi săgeata, ţinti şi un vaiet dureros fu semnul că a nimerit năluca. În locul ei se văzu numai o movilă mică de păcură.

Din depărtare veni cătră Ştefan un moşneag girbovit, cu părul alb ca zăpada şi cu-o barbă pină la genunchi. „Dumnezeu să te binecuvinteze, fiitorule domnitor!“ vorbi el şi se răsămă pe toiagul său.

„Norocosule june! astăzi sint o mie de ani de cînd sint desjudecat să omor spiritul acest rău, care a sămănat numai ceartă şi nevoie în omenime. Toată munca mea a fost pînă acuma de geaba şi numai ţie am să-ţi mulţumesc că sunt deslegat de jurămîntul meu. Tu ai isprăvit astăzi mai mult decît eū într'o mie de ani. Ca mulţămire pentru faptul acesta, să moşteneşti toată ţara asta mănoasă şi nici o putere lumească să te poată învinge cîndva“. — Aşa vorbi moşneagul şi se făcu nevăzut.

V. Isvorul vindicător.

Nu departe de biserica *Sfînta treime* într'o vale din o

rașul Siret, se afla mai înainte un isvor a cărui apă avea putere vindecătoare. Nu numai locuitorii numitului oraș, ci și multe mii de oameni veniau din împrejurime, ba chiar și din țări îndepărtate, ca să se vindece de ori-ce boală de ochi. În fie-care an se vindecau acolo foarte mulți orbi; mulți din ei vedeau acolo întâia dată lumina, după puține zile, dacă se spala cu apa isvorului vindecător. Cea mai mare putere avea însă apa aceasta numai la sărbători mari, de aceea era și orașul Siret cercetat în aceste zile de mai mulți bolnavi. Păcătuiind însă odinioară un june, îndată după tămăduirea sa, în locul acela s-a ridicat îndată un vifor înfricoșat împreună cu un cutremur de pământ. După însăninare, nu s-a mai văzut isvorul; el a săcat pentru totdeauna, îngropînd și pe păcatosul june în adîncul pământ.

ILIE VESLOVSKI

Sufletul ¹⁾

După credința poporului, omul e alcătuit din *trup* și *suflet*. Sufletul e principala parte a omului. Trupul, cît e viu, trebuie să muncească și să lucreze fapte bune, dacă vorește ca sufletul pe ceea lume să aibă un trai bun și fericit. În lumea cealaltă trupul nu merge, căci el se face lărnă și se duce iarăși în pământ, de unde-a fost luat. Sufletul însă nu pierе, căci e duh din duhul lui D-zeu, și nu moare nicî odată. El însă are a primi ori viață fericită, făgăduită celor ce vor lucra fapte bune, ori pedepsele iadului, dacă trupul a învins sufletul și a lucrat fapte rele, supuindu-se poftelor trupesti. Trupul e condus de suflet.

1). Credințele acestea sînt culese din mai multe sate din jud. Suceava: Spătărești, Bogdănești și Broșteni.

El trebuie să poroncească trupului. Vine vremea, cite o dată, de poroncește și trupul sufletului. Când trupul încalecă sufletul, se făptuesc rele și atunci sufletul, din pricină că n'a fost stăpîn pe trup, va îndura pedepsele cele aspre și strașnice ale iadului.

Pentru ca omul să aibă un suflet bun, trebuie deprins de mic a lucra fapte bune. Când sufletul nu-i deprins la fapte bune, trupul se dă la rele și atunci el poroncește sufletului.

Amar e ceasul pentru trup, cînd sufletul se desparte de el. Mare jale și părere de rău, mare durere și amar are omul în ceasul morții! De aceea se strimbă unii oameni așa urît cînd mor.

Sufletul în om locuște în inimă, în mijlocul ei. Acolo el are o căsuță mică, frumoasă, ce nu o putem vede. El șede acolo, toată viața omului, și cînd vine ceasul morții, sufletul se sparie, esă din lădiță, sub forma unui *abur albăstrui* și după ce-și ia rămas bun de la trup, pe care-l lasă în grija morții, el și cu îngerul păzitor, și cu o droaie de draci în urmă, își ia cale spre drumul veșniciei, spre raiu, cînd omul — trupul — a lucrat cele bune; spre iad, cînd omul s'a ținut de rele.

Sufletul, în drumul său spre raiu, are de plătit *vămile văzduhului*; de așteptat ducerea colacilor de botez și de nuntă, dacă omul a fost însurat; are de trecut peste un rîu de foc, lat ca de o prăjină, peste care e o punte îngustă cit o simcea de cuțit, ș. a. Adesa ori sufletul, în drumul său spre lumea veșniciei, e părăsit de îngerul păzitor din cauza răutăților ce trupul a lucrat pe pămînt, și atunci el rămîne pe mina *necurăților*, care fac cu el ce vrea.

E un păcat din cele mai mari de a nu se a nu se plăti mortului *vămile văzduhului*, de a nu i se da colacii de botez și de nuntă, și de a nu-i se da, cînd moare, punțile de pinză la înmormintare.— Cînd omul moare și-l duce la groapă, i se dă pe drum de pomană bănuți de 2 pa-

răle. Cu ei să plătesc *vămile văzduhului*, căci nu se știe dacă omul, trăind, și le-a plătit.

Dacă cel ce moare e cu stare, și urmașii îi dau de pomană și-i fac praznice, urgia lui D-zeu se mai stăpără și se iartă mortului multe păcate. La praznice și la panahizi vin de stați nevăzute și sufletele morților, care-și iați iar calea spre cea lume, după ce se gătește praznicul.

Sufletul așteaptă judecata cea mai de pe urmă, acolo unde i se rînduește de *Cel de sus*. — Atunci ele se vor întoarce iarăș pe pămînt și vor intra în trupurile lor, și se vor prezenta și la marea judecată a lumii întregi. — Trupurile vor fi în hainele cu care au fost îmbrăcate, de-aceea nu e bine ca omul să fie îngropat cu haine urite și rele, ca la judecata de apoi să nu ridă lumea de el. — Atunci se va judeca fie care după faptele lui. Cei buni vor primi viață de veci, raiul, fericirea nesfîrșită, iar cei ce-au făcut rău, muncile iadului și focul nestins.

Sufletul se înfruptă din tot ce i se dă de pomană, căci i se ușurează muncile și durerile prin milostenia pentru cei necăjiți. Prin milostenie, *Cel de sus* se îndură și ușurează sufletele de munci.

Sufletul se arată în vis urmașilor, arătîndu-le fericirea lor dacă în cea lume o duc bine, greul și amarul în care trăesc, dacă în lume au lucrat rele. — Sufletele copiilor ce mor în botez, se prefac în îngeri și servesc lui D-zeu lăudîndu-l în cîntări. — Sufletele celor buni, petrec în raiu în laude și cîntări lui D-zeu, în rugăciuni și viață luminoasă. Ele nu mai văd întuneric nici odată, ci tot soare frumos și frumusețe neinchipuite de mintea omenească. Sufletele păcătoșilor petrec în foc, în munci, în dureri, în amărăciuni; acolo veșnic e noapte și sînt chinuite de ne-curatul.

Animalele n'au suflet ca omul. Ele nu vor invia la judecata cea mare, căci ele toate-s bune, neștiind cum să păcătuească.

Sufletele copiilor morți nebotezați, se prefac în *moroi*.

Sufletele strigoilor se string odată pe an, în spre sf. Andrei, fac sfat și apoi pornesc prin lume de fac rele. Numai mirosul usturoiului îi alungă de pe la case.

Sufletele necurate umblă noaptea, ca și necuratul, până la miezul nopții, și apoi pier ca fumul de vânt.

Sufletele sînt bune și rele. Sufletele bune îndeamnă pe om la bine, spre a ajutama pe alții cu fapta, de unde și zicala : „bun la suflet“, ori „e un suflet bun de om“, sau «are un suflet creștinesc» ; sufletele rele îndeamnă pe om la rău, de unde și zicerea : «îl rău la suflet».

Sufletul secimilește așa :

Am o căsuță
și 'n căsuță, am o porumbiță; (hulubiță)
dac' a sbura porumbița,
ce mi-î bună lădița ?

M. Lupescu

Formule de eliminare.

În No. trecut (pag. 199) am dat cîteva formule de eliminare, între cari și unul auzit în Focșani de la D-na Didina N. și în care s-a strecurat și o greșală de tipar. D-l G. Mărculescu, de loc din Focșani, și actualminte cu locuința în Rusciuc (Bulgaria), confirmă această formulă cu o oarecare îndreptare etimologică.

Iată forma sub care comunică D-sa acea formulă :

Ana mana
șodrogana
ș'o popiță
mărgăriță,
de unde focul te luară ?

De la moara pruncului
c'un cojoc
de motoc,
ca o pară stricătoare,
țanc, fată mare !

Tot D-nul Mărculescu îmi mai comunică și următoarele formule auzite de D-sa în Focșani :

Uni lichî, fiști lichî,
fiști pana, Panaite,
lichîtaua, cucuveaua,
tat-tu bojoacele,
mă-ta buf !

Unii zic *cojoacele* în loc de *bojoacele*.

Alta :

Unca, donca,
trinca, panca,
cinca, rinca,
oghir, poghir,
țibilichiū, pichiū !

saū :

Unga, donga,
tringa, paŋga,
cinga, ringa,
onghir, ponghir,
țibilichiū, pichiū !

Artur Gorovei

Tradiții populare

CASA.

La început casa a fost făcută de Dracul. El nepricepindu-se cum să facă să intre lumină intrinsa, se apucă să care lumina cu un o-boroc. Dumnezeu, trecind pe acolo și văzîndu-l cum se năcăjește, s-a apucat și a făcut ferești la care a pus însă *cruce* (cerceveaua). De atunci Dracul nu mai are treabă cu casa.

CARUL.

Tot Dracu lucruse un car in casă ; il injghebase tot cum trebuie dar nu-l putea scoate afară din pricină că nu încăpea pe ușă. Vine D-zeu și cere să-i dea lui carul, că el l-a putea scoate afară. Dracul, prost, i-l dă. D-zeu il desface tot, il scoate afară, il intocmește iar, și pentru ca Dracul să nu se mai apropie de car, i-a pus *crucea* la proțap.

Stinca uriașă pe malul Bistriței.

In județul Neamț, pe malul Bistriței, nu departe de muntele Ceahlău, se află o stincă uriașă ce are aparența unui turn înalt.

Un plutaș din Dorna imi istorisi că acca stincă e luată de Dracu din virful Ceahlăului, și o adusese acolo cu gind ca oprind cursul Bistriței, să izărasecă lumea. Cînd se dusese la Ceahlău să mai aducă încă o bucată de stincă, a cîntat cucoșii de ziuă și dracul a fugit.

Comunicate de S. Mihăilescu.

Plugușorul

Aho ! aho !
 S-o pornit sf. vasile
 într'o sfîntă joi
 cu feciorii amindoi,
 cu douăsprezece pluguri de boi.
 Minați măi !
 hăi ! hăi !

Ș'o pornit la măru durat
 unde-î bine de arat ;
 ș'o arat cît o arat,
 ș'o venit vremea de popas.
 Și ș'o lasat sf. Vasile într'un cot
 ș'o adormit de tot.
 Cînd s'o trezit,

s-o trezit inșpaîmintat,
 s-o uitat unde's porumbii.
 Porumbii umplusă cîmpii
 ca lupii și urșii codrii;
 Minați măi !
 hăi ! hăi !

Ș'o alergat sf. Vasile la fecioru
Arjiului
 in fundul pămîntului,
 ș'o făcut o săgeată
 de nouă meșteri lucrată
 ș'o tras-o in sus
 ș'o tras-o in jos
 ș'o tras-o pentru un plug de porumbii.

Ş'o prins porumbii a se aduna cu friu de iarbă grasă,
 tot cite unu unu,
 doi cite doi,
 trei cite trei,
 patru cite patru,
 cinci cite cinci,
 şease cite şease,
 şapte cite şapte,
 opt cite opt,
 nouă cite nouă,
 zece cite zece,
 pină 'n doisprezece.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Slintul Vasile
 de părerea de bine
 o prins porumbii la răstee,
 ş'o arat cit o arat
 brazdă neagră o răsturnat
 şi prin brazde o samanat
 griu de vară
 cu nagară,
 să rasară
 pină'n sară,
 griu mărunţ
 cu arnăul
 o dat domnu, s'o făcut.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Ş'o mers sf. Vasile a casă,
 s'o bagat în grajdii
 ş'o cătat un cal graur
 cu tarniţă de aur
 cu tafturi de matasă

cu potcoava de argint
 ce prind bine la pământ.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Şi se ducea sf. Vasile
 la luna, la săptămîna
 ca să vadă griul de-î copt.
 Griul era copt
 răscopt

În spic ca vrabia
 în păi ca trestia.
 Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Ş'o mers sf. Vasile acasă
 ş'o aratat griu la nevastă.
 —Măi nevastă ! ce să fac ?
 griul ni s-o scuturat.
 ş'o mers la a noaua camară
 ş'o luat bani la buzunari,
 şi s'o dus în tirgurele
 ş'o cumparat săcerele
 cu mănuchi de viorele
 şi cu zimţi de floricele.
 Şi s'o strins nepoţi şi nepoţele
 cu copile frumuşele
 şi neveste ochişele ;
 care era mai hărnicuţă
 cu stînga trăgea,
 cu dreapta polog făcea ;
 dintr'un spic
 scotea un mertic,
 dintr'un snop
 un oboroc

Minați măi !
hăi, hăi !

Ș'o făcut sf. Vasile
o arie în malul Prutului
în jeriștea vîntului
la îndămîna voinicului !
Minați măi !
hăi, hăi !

Ș'o strîns sf. Vasile 99 de epe
sirepe
carî cu copitele treera,
cu nările vintura
cu urechele în saci turna.
Minați măi !
hăi, hăi !

Și o încarcat sf. Vasile
nouăzeci și nouă de cară
ș'o pornit la moara lui Ivan
unde-o măcinat ș'amu un an ;
dar curva de moară
cînd o văzut atitea cară,
puse coada pe spinare
ș'apucă la lunca mare,
și păștea frunză de căpșună
să mă credeți oameni buni
că nu-î minciună.
Minați măi !
hăi ! hăi !

Dar murariul meșter bun,
așa de meșter era,
hătu-î scafa mini-sa,
șădea în fundu morei

cu liuleașa 'n dinți,
cu ochii stecliți,
cu dinții ca grebla,
cu ochii ca stecla,
și tot o striga :
«na na na și nanana» !
Moara sta și se uita ;
ș'o luat-o de codiță
ș'o trintit-o 'n prepeliță,
ș'o luat-o de dălog
și o dat-o iar la loc.
Ș'o turnat în coș un tăbultoc
de griu mărunt de cel roș ;
din coș griul o căzut în teică,
din teică în covată
curgea făină curată,
și nu făină de griu curgea :
șci aur și margarentari
ca în curțile dumnilor voastre
boeri mari

Minați măi !
hăi, hăi !

Și o dat sf. Vasile la jupăneasa
din casă
să cearnă de un colăcel,
printr'o sită deasă
de matasă
pentru cuconașii din casă ;
și să cearnă și un colăcel
printr'o sită rară
de năgară
pentru ișii plugari de-afară
Minați măi !
hăi ! hăi !

Ş-o bătut în sită şi 'n covată
de-o cernut făina toată,
ş'o făcut un colăcel îndată
mindru şi frumos
cum îi faţa lui Hristos,
ş'o rupt colacu în două,
de ne-o dat şi nouă ;
l-o rupt în trei
de-o dat şi la copii ;
şi l-o rupt în patru
ş'o dat şi celui de pe vatră,
ca să nu şadă cu buzele umflate
şi cu picioarele încirigate.

Minaţi măi !

hăi ! hăi !

Noi de urat am măi ura,
da ne-om ruga
să ne daţi un bănişor
să ne cumpărăm un bicişor
să'ndemnăm boii la pluguşor
să meargă măi iutişor,
că ne-a prinde miază-zi
ori miază-noapte,
şi ni-or incolţi
şi noi măi rău om păţi.

Minaţi măi !

hăi ! hăi !

Şi de urat tot am măi ura :
şi ne-om ruga
să ne daţi o părăluţă

să cumpărăm o mântăluţă
că este unu cu un ilic
şi mi-l ia dracu de frig ;
şi măi este unu c'o opincă de porc
şi tot de tot să-l şipe în foc.

Minaţi măi !

hăi ! hăi !

Şi de urat tot am măi ura :
da am auzit că este pe-aici o babă
fermecătoare
şi o haită muşcătoare,
şi ne temem că haita ne-a muşca,
şi baba ne-a fermeca
de nu ne-om putea insura.
Da baba om lua-o de-un picior
ş'am svirli-o într'un pirău
să nu măi facă plugarilor rău.

Minaţi măi !

hăi ! hăi !

Cind om măi veni la anul
să vă găsim mindri ca banul,
şi înfloriţi
ca merii
ca perii
la mijlocul verii,

ca vara varată,
ca toamna cea bogată
de toate îndestulată.

Aho !

Cules de **M. Lupescu** :
din Crucea (Broşteni)

TABLA DE MATERII

Bălășel T. *Legende populare*: Creațiunea 25, Munții 26, Furcile pământului 27, Pietrile, Omul 28, Felurile de oameni 30, Muerea 31, Sfeți Spiridon și Muerea 33, Cum s-a iscat curvia, Credințe despre țigani 34, legenda turcilor 73, legenda dracilor 76, Antihirsu 97, Cutremurele de pământ, Pământul 99, Apa 101, Potopul lui Noe 105, Facerea lupu'ui 190, Dumnezeu și Mătușa 191, legenda lemnelor 192, *Datul cu Bobii*, 232. *Cânteece*: Ilincuța 211, Teodor Dobrogeanu 212.

Bordianu I. Conăcărie, 40.

Cindea I. Strigoii, 133.

Constantinescu I. N. Superstiții: 44, 120.

Filipovici V. Descîntec de deochi, 195.

Gherghinescu C. Superstiții, 119.

Ghibănescu Gh. Cîntece, 61.

Goilav Gr. Călare pe prăjină 66, 67, De adus pe ibovnic, 68.

Gorovei Artur. O samă de cuvinte: 15, 69, 82; Elementul popular în literatura cultă, 161; Descîntece pentru judecată, 177, Interjecții, 188, Formule de elimenare: 197, 239, Bibliografia Folklorului român 206, 217.

Herescu P. Superstiții 49, *Descîntece*: de mușcătură de șerpe, de deochi 118, de spăriet de gîlci 119.

Ionescu T. C. Cîntece: 59, 129.

Lupescu M. *Medicina populară*: Pleșcaia, Sopirlaița, Pinctecătoria 12, Tusa 13, Jlgul, Durerea de cap 14, Chelbea, Săgetatura 174, Scintitura, Rapănul 175, Struna, De inimă, opăritura 176, Coriul 177. *Medicina veterinară populară*: Armurarul, Ariciu, Broasca 145, Brînca, Curduc 146, Galbaza, De singe 147, Viermi 148, Sahnă, Zimbri 202,

De splină, Holera găinelor, Ranele găinelor 203, De nevăstuică, Cobeia 204, Turba 205. *Nueluță huță-mă* 9.2 *Vulpea și Lupul* 112. *Moartea* 113. *Cîntecul lui Istrail* 117. *Bobii* 126. De ce minineă cinele și mița iarbă, și de ce ese șerpele în drum, 151. Sturzul și cioara, 185. Rugăciuni 192. Datine săptămînale 199. *Cîntece*: 19, 62, 153. *Sufletul*, 236. *Plugușorul*, 241.

Marinescu R. Superstiții 47. *Tradiții*: Preminte Solomon și plugul de aur, Cînd se tăia oamenii cei bătrîni 110. Balaurul din Țiclău, De cînd o pustiit Moldova limbile păgine 111.

Mărculescu G. Rada valaha 231.

Mihăilescu S. Hora 107, Strigăte în joc 123, Glume 135, Obiceiuri la sf. Vasile 178. *Tradiții populare*: Casa, Carul, Stîncă urieșă 241.

Moisilu I. Strigături din Ardeal, 50.

Patriciu E. Superstiții 148.

Pienescu V. Cîntece 58.

Popescu Gh. Picală și Tindală (poveste) 129.

Popescu S. Descîntec de aplecate 197.—Hoța'n boța 198.

Spirlea Nichita Omul fără noroc 56, Doine din Transilvania 57.

Șerbănescu C. *Descîntece*: De spurcat 196, De bubă cu dalac 57.

Ștefănescu Dobre Cîntece 64, Cochi moșului (basm) 95. *Descîntece*: De abubă 193, Din blide, de junghiuri 194, De deochi 195.

Teodorescu C. Cîntece 20, 58, Leac contra frigurilor 116.

Teodorescu I. Cosmogonia Poporului 1. *Descîntece*: Di potei 136, di turbii 138, di nejt, di mărîn, di obrintit 139, di 'ncuiet, di șopirlaști 140, di rihni 141, di giunghiu, di manii 144. *O samă de cuvinte*: 15, 69, 82.

Vasiliu N. Trei frați (poveste) 23.

Veslovschi Ilie *Tradiții populare din Bucovina*: Dragoșanca 171, Altariul și fîntîna pentru sacrificiul tartare 172. Fundarea orașului Siret 173, Prorocia despre Ștefan cel mare, Isvorul vindicător 235.